

HIRDETÉSEINK

- Jövő vasárnap van az egyházi év utolsó vasárnapja, amikor mi Krisztus Királyt ünnepeljük. A 9 órás szentmisén új ministránsokat avatunk, míg a ½ 11-es szentmise befejezésében kitett Oltáriszentség előtt imádkozzuk el a Jézus Szíve-litániát Krisztus Királynak szóló felajánló imádsággal. Erre való tekintettel az esti mise előtt nem lesz szentségimádás.
- Egyházközségünk Antióchiai Közössége Krisztus Király ünnepe az esti szentmisét gitárkísérettel gazdagítja.
- Országos gondolat, amelyet szívesen közvetítünk egyházközségünk felé is: Krisztus Király ünnepe előtti szombaton, vagyis a most következő szombaton este 5-6-ig csendes szentségimádás lesz templomunkban, mellyel bekapcsolódunk az egész országot megszólító eu-charisztikus előkészületbe. Reméljük, szép számmal meghallják ezt a felhívást.
- Hétfőn este ½ 7-kor ifjúsági katekézis lesz a hittanteremben. (Béjártat a sekrestye felől!) Szeretettel hívjuk azokat a 30 év alatti, még nem házas fiatalokat, akik elmúltak 16 évesek, vagy már voltak bér-málkozók.
- A kisgyermekes családok felé jelezzük, hogy jó lehetőség van arra, hogy az „Élő Kenyér” című, havonta megjelenő hitbuzgalmi kiadványt egész évre megrendelve – a Plébánián keresztül – gyermekeink számára biztosítsuk. A havonta megjelenő számok kedvezményes ára egész évre 6600 Ft. Jelentkezés a sekrestyében.
- Már most jelezzük, hogy a Kolping-család Mikulás-napi kiállítása és jótékonyági vására december 10-én, vasárnap, 8-tól 13 óráig lesz megtartva Katolikus Iskolánkban. Akik szívesen részt vennének benne, jelentkezzenek a hirdetőtáblán olvasható elérhetőségen.
- A Pázmány Péter Katolikus Egyetemünk plakátját szívesen ajánljuk megtekintésre az Egyetemmel kapcsolatos tájékozódásunkra.
- Ma emlékezünk Szent Erzsébetre is. A Farkasréti úti Kápolna ilyenkor szokásos miséjét holnap, hétfőn délután 5 órakor tartjuk.
- Kedden Szűz Mária bemutatására, szerdán Szent Cecíliára, míg szombaton Alexandriai Szent Katalinra emlékezünk.

Az elmúlt héten a keresztség szentségében részesült:

Dános Bálint

Az elmúlt héten eltemetett halottaink:

Petró László

Kesik Olga

Lakatos László

Adj, Uram, örök nyugalmat nekik! És az örök világosság fényeskedjék nekik!

A budaörsi Nepomuki Szent János Plébánia Vasárnapi Értesítője

**Útravaló az évközi 33. hétre
2017. november 19.**

OLVASMÁNY

Péld 31, 10-13. 19-20. 30-31

A Példabeszédek könyve végig az igazi bölcsességről beszél. A végén ezt a bölcsességet összefoglalja és megszemélyesíti a jó feleség alakjában. Megvannak benne a szép emberi tulajdonságok: a munkaszeretet, okosság, áldozatkészség, megfontoltság és hűség. Nem a hiúság kielégítésében keresi élete célját, hanem Isten akaratának megtevésében.

Derék asszonyt ki talál? Értéke a gyöngyét messze meghaladja. Férje egész szívével ráhagyatkozik, és nem jár rosszul vele. Mindig javára van, sohasem kárára, életének minden napján. Előteremt a gyapjút és a kendert, és mindent beszerez ügyes kézzel. Kinyújtja karját a guzsaly után, és kezével megfogja az orsót. Kiterjeszti kezét az elnyomott fölé, a szűkölködőnek meg karját nyújtja. Csalfa dolog a báj, a szépség mulandó, de az istenfélő asszony dicséretet érdemel. Magasztaljátok keze munkájáért, és a városkapuknál dicsérjétek tetteit.

VÁLASZOS ZSOLTÁR 127, 1-5

Válasz: Boldogság várja mindazt, * aki féli az Istent.

SZENTLECKE

1 Tessz 5, 1-6

Az Úr napja Krisztus második eljövetele, illetve az ítélet napja. Erre mindig készen kell lenni, mert úgy érkezik, mint éjjel a tolvaj. Az „éjjel” szóról az apostolnak eszébe jut, hogy mi már nem vagyunk a sötétség gyermekei, hanem a világosságé. Krisztus felvértezett bennünket kellő tudással és kegyelemmel, hogy megtaláljuk az élet értelmét és mindig készen álljunk a számadásra.

Testvéreim! Ami az Úr eljövételének idejét és óráját illeti, arról nem szükséges írnom. Hiszen jól tudjátok ti is, hogy az Úr napja úgy érkezik el, mint éjjel a tolvaj. Amikor azt mondogatják: „Béke

és biztonság”, akkor éri őket hirtelen a pusztulás, akárcsak a várandós asszonyt a fájdalom. És nem lesz menekvés számukra! De ti, testvérek, nem jártok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módjára meglephetne titeket. Hiszen mindnyájan a világosság és a nappal fiai vagytok. Nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé. Ne aludjunk hát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok!

EVANGÉLIUM (hosszabb forma)

Mt 25, 14-30

Az embernek vannak természetes és kegyelmi adottságai, s azokat kamatoztatni kell. Nem egyforma mértékkel kaptuk őket, és ezért az a fontos, hogy a meglevőket hogyan használjuk fel. Az életnek van határozott célja: az embernek Isten gyermekévé kell átalakulnia. A baj azoknál van, akik elássák a kapott talentumot és megfélemlenek emberi küldetésükről. Az üdvösségben többet kapunk, mint amit kiérdemeltünk, a kárhozatban pedig azt is elveszítjük, amink volt. Akik úgy érzik, hogy ők csak a bajok viselését kapták feladatul, őket is vigasztalhatja a tudat, hogy nekik azt kell kamatoztatniuk. A kegyelmet megkapják a türelemhez és az áldozat vállalásához.

Abban az időben Jézus a következő példabeszédet mondta tanítványainak: Egy ember egyszer idegenbe készült, ezért összehívta szolgálóit, és rájuk bízta vagyonát. Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint, aztán útra kelt. Aki öt talentumot kapott, menten elkezdett vele kereskedni, és másik ötöt nyert rajta. Ugyanígy az is, aki kettőt kapott: másik kettőt szerzett. Az pedig, aki csak egyet kapott, elment, ásott egy gödröt, és elrejtette a földbe urának ezüstjét. Hosszú idő elteltével megjött a szolgáló ura, és számadást tartott velük. Jött az, aki öt talentumot kapott: hozott másik ötöt is, és így szólt: „Uram, öt talentumot adtál nekem, nézd, másik ötöt nyertem rajta.” Az úr így válaszolt: „Jól van, te derék és hűséges szolga! A kevésben hű voltál, sokat bízok rád: Menj be urad örömébe!” Jött az is, aki két talentumot kapott, és így szólt: „Uram, két talentumot adtál nekem, nézd, másik kettőt nyertem rajta.” Az úr így válaszolt: „Jól van, te derék és hűséges szolga! A kevésben hű voltál, sokat bízok rád: Menj be urad örömébe!” Végül jött az is, aki csak egy talentumot kapott. Így szólt: „Uram! Tudtam, hogy kemény ember vagy, ott is aratsz,

ahová nem vetettél, és onnan is szüretelsz, ahová nem ültettél. Félelmemben elmentem hát és elástam a földbe a talentumodat. Nézd, ami a tied, visszaadom neked!” Válaszul az úr ezt mondta neki: „Te gonosz és lusta szolga! Ha tudtad, hogy aratok ott is, ahová nem vettem, és szüretelek onnan is, ahová nem ültettem, ezüstjeimet a pénzváltóknak kellett volna adnod, hogy ha megjövök, kamatostul kapjam vissza! Vegyétek csak el tőle a talentumot és adjátok oda annak, akinek tíz talentuma van! Mert akinek van, annak még adnak, hogy bővelkedjék; és akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van. Ezt a hasznavehetetlen szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre. Ott sírás lesz és fogcsikorgatás!”

Az Eucharisztia szentségi életünk középpontja

4. A feltámadás tapasztalata

A kenyértörésnél a tanítványok azt a tapasztalatot kapják ajándékba, hogy a keresztfeszített Krisztus feltámadt, és új módon van közel hozzájuk. Erről tanúskodnak az Eucharisziára való célzások a húsvéti tapasztalat jánosi és lukácsi elbeszélésében. A legnyilvánvalóbb példa az emmauszi tanítványok története. Ennek kezdete a tanítványok lemondó beletörődése az eseményekbe; az úton, az idegennel való találkozás vállalásában és a beszélgetésben, amely a saját helyzetüket a bibliai hagyomány fényében gondolja át, növekszik a sejtés („Hát nem lángolt a szívünk?”), és világos felismeréssé lesz a kenyértörésben. Hasonlóan épül fel az elbeszélés Jézus megjelenéséről a Tibériás tavánál: a sikertelen éjszaka után a halászok hallgatnak a paron álló idegen hívására, és egy kérdésből és megbizonyosodásból álló folyamatban megtörténik a reggelinél az élő Úr kinyilatkoztatása.

Az elbeszélésekből látszik, hogy a húsvéti tapasztalat helye az összejövetel, a közös étkezés. A cselekmények lefolyásában Jézus az ajándékozó, láthatóvá válik, hogy kezdettől övé volt a kezdeményezés. A feltámadott Jézus mind a húsvéti tapasztalat, mind az eucharisztikus ünnepelés alanya. A tanítványok felismerik őt, mint vendéglátót és mint meghívót, egybegyűjtőt, aki átalakítja és küldetésébe bevonja őket.

/Forrás: Franz-Josef Nocke: Részletes szentségtan in Theodor Schneider (szerk.): A dogmatika kézikönyve, Vigilia Kiadó, Budapest, 2002./

